עירין קדישין תניינא — לך לך

עתה ידעתי כי אשה יפת מראה את וכו' ודייק תיבת עתה ותיבת את ואמר הוא ז"ל כי יש שני מיני יופי בעולם האחד שהיא בעצמה יפ"ת מצד איברי' הנאים והיפים וה"ב שהוא בעצמה אינה יפ"ת רק שחוט של חסד משוך עלי' וכמו שאמרו חז"ל אסתר יקרקת היתה אלא שחוט של חסד משוך עלי' ונראה החילוק בין שני מיני היופי האלה שזו שהיא בעצמה יפה מצד איברי' הנאים כנ"ל היא תמיד ביפי' ואפי' באותו זמן שיש סכנה ביפיה. וזו שמצד עצמה אינה יפה אלא שחוט של חסד משוך עלי' א"כ במקום שיש סכנה כשהיא ביפיה הקב"ה מסלק החוט של חסד ממנה בכדי שלא תהי' בסכנה וזה פי' הפסוק עתה ידעתי פי' כשאתה בסכנה ידעתי כי יפת מראה את בעצמך מצד איברים הנאים מחמת שלא נשתנה בשעת הסכנה ולא מצד שחוט של חסד משוך עליך וד"ל:

והאמין בד' ויחשבה לו צדקה ואמר היא זללה"ה כי בכל המצות שאדם עושה הקדים לו השי"ת כמו שכתוב מי יקדמינו ואשלם מי עשה ציצית עד שלא נתתי לו טלית וכו' רק איזה מצוה יוכל להיות בלי אקדימיו מד' היא מצות אמונה בד' כמו צדקה אשר עשיר נותן לעני בלי שום דבר וטעם רק בחנם על זה אמר הכתוב והאמין בד' ויחשבה לו האמונה שלו לצדקה כמו שעשיר נותן לעני בלי שום דבר רק בעצמו בלי שום אקדימיו כך האמונה שלו היתה בלי שום אקדימיו: